

Unse Klein wor vier Johr ald, soß am Meddagsdesch un wor sich met singem Cousin, dä aach Johr älter es, am Expliziere.

Dä Zwölfjöhrike säht: “Gew mer ens dä Mostert erüvver!” Un unse Klein säht: “Dat heiß Senf!” Dat ging dann hin un her su ne Disköösche. Dä Große immer “der Mostert”, dä Klein immer “et heiß Senf.”

Op eimol säht dä Klein ganz wödig: “Dann heiß er eben Mostert, aber nur mit Nachnamen! Mit Vornamen heiß der Senf!”

Kirion, Ursula (69): *Mostert*

ʔʊnzə klɛɪn vɔː fiə jɔɐ̯ ʔalt ʔʊn dɛ zɔːs ʔam dɛʃ_am:ɛdasdɛʃ ʔʊn vɔː zɪfj mit_sɪŋəm kʊˈzɛŋ dɛ ʔaːx jɔɐ̯
 ʔɛldɐ ʔɛs ʔam ʔɛkspləˈtʃiːɐ̯bɐ dɛ ˈtʃvøləfjœːɪjə dɛɐ̯ zɛːt jɪp mɛ maːl dɛ mɔstɛt_ɐɪvɐ ʔʊn_ʊnzə klɛɪn
 zɛːt dat hɔɪs:ɛn:f dat jɪŋ dan hɪn_ʊn hɛːɐ̯ zu nə dɪsˈkøːʃ dɛ jkɔːsə ʔɪmɛ dɛ mɔstɛt dɛ klɛɪn ʔɪmɛ hɔɪs:ɛn:f
 ʔʊn_op ʔɛɪmo zɛːd:ɛ klɛɪn jantʃ ˈvøːdɪfj dan hɔɪs_ɐ ʔɛːbən mɔstɛt ʔabɛ nuːɐ̯ mit ˈnaːxna:mən mit
 ˈfoɐ̯na:mən hɔɪs dɛɐ̯ zɛnˈf